

Mangler. Men som det nedenfor skal omtales, er der Mangler ved enhver Skat, og Hovedstaden ligesom vel ogsaa de største Provinsbyer er naaet saa vidt frem, at man praktisk talt tør tage dem som Maalestok for, hvad Landet som Helhed bør stræbe hen til, i hvert Fald for at faa nogenlunde Ligelighed i Beskatningen.

Dette betyder selvfølgelig ikke, at man fra, hvad Indkomsten eller Skatteydelsen er i Hovedstaden, tør drage nogen umiddelbar Slutning til, hvad den burde være i det øvrige Land. Man vilde herved naa til et fuldkommen barokt Resultat, og man vilde rimeligvis bedre kunne sammenstille København med London end med en Smaakøbstad, et Fiskerleje eller et Hedesogn herhjemme. Man vil faa Forstaaelsen heraf, naar man blot gennemgaar to af Hovedstadens egne Skattekvarterer. Saaledes var f. Eks. ved Folketællingen i 1911 Folketallet i Sundbyerne 38,000, i Voldkvartererne 43,000, men samtidig var for 1910 Indkomsten ansat til henholdsvis 11 $\frac{1}{3}$  Mill. Kr. og 45 $\frac{1}{2}$  Mill. Kr., det er pr. Indbygger henholdsvis 297 Kr. og 1,058 Kr. Vilde man videre beregne den Skat, Staten faar heraf, maa det huskes, at jo lavere Indkomsttallet er, des større Rolle spille de lovmæssige Fradrag, og des ringere er Skatteprocenten. I 1911—12 var f. Eks. den Skat, der betaltes af Indkomsten paa Frøderiksberg, 1,44 pCt., men den, der betaltes af Indkomsten i Bornholms Landdistrikter, kun 0,72 pCt. eller nøjagtig det halve. Hvis saaledes i en Del af Hovedstaden Indkomsten pr. Indbygger er 3 $\frac{1}{2}$  Gange saa stor som i en anden, og der i førstnævnte betales dobbelt saa meget for hvert Hundrede af Indtægten som i sidstnævnte, faar man to Kvarterer af Staden med en 7 Gange saa stor Skatteerlæggelse pr. Hoved i den ene som i den anden. Dette behøver ikke at bevise en urigtig Ligning, det kan tværtimod bevise en rigtig. Naar derfor Indkomstskatteligningen for 1911—12 udviste en Skatteerlæggelse i Hovedstaden af i alt 4,202,000 Kr., det er pr. Indbygger 7 Kr. 51 Ø., i hele det øvrige Land af i alt 4,879,000 Kr., det er pr. Indbygger 2 Kr. 22 Ø., altsaa hist henved 3 $\frac{1}{2}$  Gange saa meget pr. Indbygger som her, saa er en Forhaands-Konklusion om, at derfor det sidstnævnte Skattetal skulde være fejlt, ud i Luften. I sig selv kan det meget godt være rigtigt og Forholdet det rette.

Der er imidlertid bestemte Kriterier, som peges hen imod, at Ligningen udenfor Hovedstaden er for lav. Det nys udkomne statistiske Tabelværk om Indkomst- og Formueforholdene (Række V, Litra E, Nr. 7) har vist, at Indkomstilvæksten i 1903—08 synes at staa i Misforhold til de bedrede Konjunkturer, der kunne delvis kun være modvirkede af forøgede Driftsudgifter m. v., dernæst synes selve Antallet af skatteansatte i Forhold til Befolkningstallet for ringe, og endelig giver en Beregning af den ved Ligningen ansatte Indkomst pr. Indbygger et Tal, hvis Afstand fra det tilsvarende Tal for Hovedstaden ikke tilstrækkeligt lader sig forklare af den Forskel, som Arbejdsløninger, Befolkningens sociale Fordeling og andre Data i øvrigt gøre nogenlunde sandsynlig.

Paa Grundlag af det nu foreliggende detaillerede Materiale have vi, som ovennævnt, søgt at udfinde saadanne Data, der nærmere kunne belyse Forholdet, idet det dog selvfølgelig har været os mere om at gøre at klarlægge Ligningens Uensartethed end at udfinde et samlet Resultat for det mulige Skattedeficit, hvad der som alt udtalt for saa vidt er en uløselig Opgave, som Bevismaterialet er det, hvis Rigtighed eller Urigtighed netop skulde bevises.

Vi skulle herefter gaa over til Enkelthederne i vor Undersøgelse.

1. Der var ifølge ovennævnte Bind af statistisk Tabelværk i 1908 i

	Antal Personer over 18 Aar med Fradrag af gifte Kvinder	Deraf i pCt. skatteansatte
Hovedstaden .....	266,000	47
Købstæderne .....	226,000	45
Landdistrikterne .....	661,000	30

Forskellen i Procentsatserne mellem Hovedstaden og Købstæderne er uden Betydning. Langt større er jo imidlertid Forskellen mellem By og Land. Denne kan delvis hidrøre fra, at f. Eks. Antallet af Tyende i Forhold til Folketallet er væsentlig større, Antallet af Arbejdere væsentlig mindre paa Landet end i Byerne, og at altsaa en større Del af Medhjælperklassen i Byerne end paa Landet kommer over Skattegrænsen. Men denne Forskel kan ikke bringe Procenttallet ned fra 45 à 47